

Behandling i Marts 1909, hvori jeg udtalte mig om det Finanslovsforslag, der da forelaa med et Underskud af 8—9 Mill. Kr. Da udtalte jeg en Forhaabning om, at Finansregnskabet vilde komme til at vise et gunstigere Resultat. Men, siger det ærede Medlem, saa kom der et Underskud paa 51 Mill. Kr. Det samme Citat er en Gang tidligere i denne Samling blevet anvendt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Jeg tog da Ordet overfor dette ærede Medlem, og de Bemærkninger, jeg gjorde til ham, vil jeg tillade mig nu at citere overfor det ærede Medlem fra Kalundborg, for de passe ogsaa paa ham. Jeg sagde til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds følgende, som jeg maaske maa have Lov til at oplæse:

„Det vil ses, at jeg tog en Reservation, idet jeg nævnedes, at for saa vidt Bevillingerne paa § 28 i større Udstrækning skulde komme til Udbetaling, vilde Billedet blive et andet. Men det er for øvrigt ikke det væsentligste, og det er heller ikke særlig her, Grunden maa søges til, at Underskuddet blev saa meget større end budgetteret. Det, der har den væsentligste Skyld i, at Underskuddet blev større end budgetteret, er, at vi langt senere efter den Tid vedtog Love, der medførte mange Millioner Kroners Udgift.

Jeg skal her nævne nogle af de Udgifter, der senere kom til, og som vi paa det paagældende Tidspunkt ikke kunde tage Hensyn til. Der er for det første de 2 Mill. Kr. til Den sjællandske Bondestands Sparekasse ifølge Loven af 8. Maj 1909. Der er de 5,720,000 Kr., der ere afskrevne paa Statsgælden til Dækning af Statsbanernes Reservefonds og Pensionsfonds Tilgodehavende ifølge en Ordning, som blev tiltraadt af dette Ting ved Behandlingen af det Forslag til Statslaan, som blev vedtaget i Juli 1909. Der er de 6 Mill. Kr. til Afviklingskassen ifølge Lov af 26. Marts 1910, altsaa en Udgift, der flyder af en Lov, der blev vedtagen over et Aar senere. Der er endelig de Millioner, som de ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger førte med sig ifølge Lov af 30. September 1909. Og der er forskellige andre Bevillinger, som bleve vedtagne senere. Jeg kan især henvise det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer til Tillægsbevillingsloven. De ville der finde forskellige andre Bevillinger, der tilsammen løbe op til flere Millioner Kroner. Til Eksempel skal jeg nævne Bevillingen til Postbygningen ved Københavns Person-

banegaard paa 420,000 Kr. Hvis det ærede Medlem vil lægge disse mange Beløb sammen, vil han sikkert blive mere retfærdig i sin Bedømmelse af den Tale, jeg holdt den 5. Marts 1909. Til at forøge Underskuddet paa Statsregnskabet bidrager ogsaa, at den budgetterede Indtægt ved Salg af Husmandsobligationer paa 1,400,000 Kr. ikke indgik, fordi Obligationerne ikke bleve solgte. Men dette berører for øvrigt ikke Status.

Det vil i det hele ses, at jeg kun tog fejl paa et eneste Punkt, nemlig med Hensyn til vore Toldindtægter. Jeg forudsatte i min Tale, at Ejendomsskylden vilde stige, og det skete. Jeg forudsatte, at Formue- og Indkomstskatten vilde stige, og det skete. Jeg forudsatte endvidere, at Toldindtægterne vilde stige, idet jeg gik ud fra, at de Beregninger, som vi havde fra Toldloven, vilde holde Stik, og fremdeles gik ud fra, at Forbruget vilde stige. Paa dette Punkt svigtede det, idet der i Stedet derfor blev et meget betydeligt Underskud. Toldindtægterne svigtede med omtrent 9 Mill. Kr. Det er i Virkeligheden den eneste Fejl, jeg paa det Tidspunkt har gjort mig skyldig i, og det beklender jeg aabent.“

Men Forholdet er jo det, at de Herrer Socialdemokrater og Radikale gjorde sig skyldige i en meget stor Fejl netop med Hensyn til Toldindtægterne, idet de forudsatte, at Resultatet af den nye Toldlov vilde blive langt mere gunstigt, end vi andre forudsatte.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem (P. T. Nielsen) oplæser for mig en Tale, som jeg har hørt ham holde, og som jeg har læst i Rigsdagstidenden. Den bliver sandelig ikke bedre ved at komme to Gange i Tidenden. Selv om man lægger alle disse Beløb sammen, som det ærede Medlem nævnedes, vil det ingenlunde forklare Forskellen mellem de Beløb, der var Tale om. Men jeg har for mit Vedkommende søgt at yde det ærede Medlem fuld Retfærdighed ved netop at sige, at der hviler et ganske ringe Ansvar paa den, der taler her nede i Salen om Situationen, naar der lyder saadanne Ord, som jeg anførte, fra Regeringens Mænd. Mange af de Ting, som det ærede Medlem fremførte, kunde utvivlsomt allerede paa det Tidspunkt forudses, men man undlod at